

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 2. Neceßitas experientię præter scientiam demonstratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
124

dummodo virtutibus praesent, agere licet enim docti spiritum non habent, multum tamen in
iuuabunt, ac Deus ipsis haud dubie inspirabit, qua discipulis suis proponere debeant, quin & spirita-
les eos efficiet, quo nobis viles esse queant. Nihil autem hac in re dico, quod non antea ipsa exper-
sum: hoc quippe mihi plus quam cum duobus contigit. &c. Plura alia adducere possemus, ut ne-
cessitatem scientiae ad sublimes Theologiae Mysticae materias, ac locutiones intelli-
gendas ostenderemus: sed quia veritas haec satis ex se manifesta, & ex dictis probata
manet, ideo hac parte omissa, ad aliam, quae experientiam requirit, iam accede-
mus.

§. II.

*Necessitas experientiae, praeter scientiam, demon-
stratur.*

4. **N**on igitur ad id sufficit scientia, sed insuper requiritur experientia; eò quod
Mystica Theologia non in speculatiua, sed in experimentalis Dei cognitione
consistit: & ideo hi, qui in speculatiua dumtaxat Theologia eruditi sunt, plura, quae
ad Mysticam pertinent, propter experientiae defectum, ignorat. Veritatem hanc com-
muniter SS. Patres, ac Doctores omnes etiam Scholastici docent, ut bene probant,
& ostendunt Venerabilis ille, ac sapientissimus Antistes, Archiepiscopus Bracara-
sis, Frater Bartholomaeus à Martyribus, in vtraque Theologia, Mystica scilicet, &
Scholastica insigniter eruditus, in 2. p. Compendij spiritualis in principio, & cap.
Dionysius Carthusianus de Fonte lucis, artic. 13. Guillelmus Parisiensis, quem re-
fert, & sequitur Gerson c. 8. de Monte contemplationis, & tract. de Mystica Theo-
logia speculatiua, consider. 3. tit. 3. Alphabero 64. liter. n. Suarez lib. 2. de oratione,
10. n. 8. Noster Hieronymus à Matre Dei, aliàs Gratianus, de Theologica Mystica,
in via vnitua c. 2. noster Thomas à Ies v, lib. 5. de contempl. c. 12. noster Ioannes à
Ies v Maria in lib. de Theologia Mystica, in princip. numer. 4. & 20. noster Dilu-
cus à Ies v, in annotationibus ad libros Mystici nostri Doctoris discurs. 1. §. 1. Magi-
ster Luisius Legionensis in Apologia pro libris Sanctae Matris nostrae Theresiae,
Molina Carthusianus tract. 2. de orat. cap. 6 §. 2. & 3. Albarado in Arte bene vitan-
di tit. 1. lib. 2. cap. 35. Magister Basilius Legionensis, in Defensorio librorum Venera-
bilis nostri IOANNIS, propositione 32. pluresque alij.

5. In cuius veritatis confirmationem aliqua, ex multis SS. Patrum testimonio ad-
ducemus. S. igitur Bonavent. in prologo Mysticae Theologiae sic inquit: *Hac sapientia
in hoc differt ab omnibus alijs scientijs, quia in hac, primo oportet vsum habere in se ipso, quia
verba intell. gere, & practica hic praecedit Theoricam, &c.* Et in eodem lib. c. 3. p. 4. circa fi-
nem sic ait: *ista sapientia Anagogica, est quaedam Theoria per se distincta, & diuisa ab omni spe-
culatiua sapientia, quae omnem rationis apprehensionem transcendit: & quia multi Sapientes, &
Doctores hoc videre non praevalent, hanc summam sapientiam irrident, & in hoc per contemptum
Deum altissimum collatorem huius sapientiae impugnant: ideo cum Beato Dionysio, sed quod
magis est cum Domino Iesu Christo, rogo illum quicumque hoc scriptum in se perierit, ne iudicium
huiusmodi Doctoribus Philosophis, carnalem vitam ducentibus, vlatenus manifestet &c.* Con-
cluditque asserendo, *Quod si illi, qui hanc sapientiam irrident, tam experimento cognoscant*

omnia qua à Doctoribus Mysticis dicuntur, multo melius, & multo iucundius experimentalis notitia veracissima approbabitur, &c. Eandem tradit doctrinam itiner. 6. æternit. dist. 1. pro ea D. Bernardum, & Hugonem referens.

Idem etiam docet S. Bernard. multis in locis, & præcipue ser. 79. in Cant. his verbis: In epithalamio hoc non verba pensanda sunt sed affectus. Cur ita? nisi quod amor sanctus, quem totius huius voluminis vnam constat esse materiam, non verbo sit estimandus, aut lingua: sed opere, & veritate, amor ubique loquitur, & si quis horum, que leguntur, cupit adipisci notitiam, amet, alioquin frustra ad audiendum, legendum ve amoris carmen, qui non amat, accedit quoniam omnino non potest capere ignisum eloquium frigidum pectus. quomodo enim Græcè loquentem non intelligit, qui Græcum non nouit, nec Latine loquentem, qui Latinus non est, & ita de cæteris sic lingua amoris ei, qui non amat, barbara erit, sicut as sonans, aut cymbalum tinniens, &c. Vnde idem Bernardus ad Fratres de Monte Dei (vt refert Frater Bartholomæus à Martyribus citat. cap. 12. Compendij spiritualis) sic scribit: Multi fuerunt perfecti in Theologia Mystica, absque speculatiua, nunquam tamen Theologus aliquis speculatiuus tantum culmen perfectionis est adeptus, imo neque perfectus exiit in ipsa acquisita Theologia sine Mystica, &c. Cuius rationem citatus Auctor sic subiungit: Hoc autem ideo fit, quod nunquam alicui licebit Apostoli, aut Propheta verba intelligere, nisi scribentium plene imberit affectum: quomodo non poterit aliquis perfectè concipere, quid sit libertas Filiorum Dei, aut dulcedo diuini amoris, si eam nunquam experiri licuit, &c. Eandem veritatem tradit idem D. Bernardus serm. 22. in Cant. ibi: Porro in huiusmodi non capit intelligentia, nisi quantum experientia attingit, &c. Et serm. 31. & 85. in Cant. ac multis alijs in locis.

Idem etiam docuit Angelicus Doctor D. Thomas super illa verba Psal. 33. Gustate, & videte, quoniam suauis est Dominus, quæ verba sic perpendit, Experientia diuina bonitatis dicitur gustatio, 1. Petri 2. si tamen gustastis, quam dulcis, &c. Effectus autem experientie ponitur duplex, vnus est certitudo intellectus, alius securitas affectus, quantum ad primum dicit, & videte, in corporibus namque prius videtur, & postea gustatur, sed in rebus spiritualibus prius gustatur, postea autem videtur, & ideo dicit prius, gustate & postea, videte, &c.

Consonat Hugo Victorinus super 7. Angelicam Hierarchiam latus à D. Bonauentura itinere 6. dist. 1. his verbis: Magistra enim intelligendi est experientia, & ille optime iudicij veritatem cognouerit, qui eam non audiendo, sed gustando didicit, &c. Idemq; testatur Dionysius Carthusianus art. 13. de fonte lucis his verbis: Contemplatio est experimentalis cognitio Dei per vnicum amplexum amoris, seu sapida Deitatis notitia, dum ei supremus affectus apex per amorem vnitur ardentem.

Hac de causa S. Mater nostra THERESIA c. 13. suæ vitæ inquit: Permagni ergo refert, instructionem virum prudentem & cordatum esse, boni, inquam, ingenij & multa experientia: si præterea doctus sit & literatus, hoc magnum quid est, & peroptandum. At si tria hæc simul in vno reperiri nequeat, duo priora potiora, & maioris momenti sunt, &c. Et in libello qui inscribitur, Conceptus amoris diuini, super Cantica c. 6. ait: Non vero sicut quidam docti, qui quod per hunc orationis modum à Domino non conducantur, nec aliquod eius principium habeant, ita omnium ex rationis & ingeniorum suorum modulo mensuræ, intelligere volunt, vt per suas literas & doctrinam omnia Dei magnalia comprehensuri videantur &c. Et c. 34. suæ Vitæ sic inquit: Vnde grauiter erramus, cum credimus, nos ob plurimos annos contemplationi impensos ad cognitionem

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
124

tionem eius debere venire, quod sine experientia nullo modo haberi potest, & hinc est quod, vii dicit, plurimi errent, quod cum spiritum non habeant, eum nihilominus habere velint. Non dico autem, eum, qui spiritu caret, tamen doctrina vales, non debere dirigere illos qui spiritum habent: sed, illum tam quoad exteriora, quam interiora, in rebus naturalibus quidem, iuxta rationem & intellectum dicendum, in supernaturalibus vero iuxta sacra scripturae normam sese conformare debere, in reliquis autem ne caput suum torquat, nec intelligere se putet quod minime intelligit nec spiritus sufficit, nam hi quantum ad hoc iam tum ab alio maiore Domino gubernantur; neque enim Dominus vel superiore carent. Nam iterum dico, nisi experientiam habeat & maximam humilitatem, qua sibi persuadeat, se nihil hic intelligere, non propterea tamen id impossibile esse, & ipse valde parum iudicabitur, & etiam faciet ut in quem dirigendum habet minus proficiat &c.

Quam etiam doctrinam docet Venerabilis noster IOANNES in lib. Flamma amoris viue. Cant. 7. vers. 3. §. 4. ibi. Pro itinere isto saltem pro sublimioribus eius rebus in dicitur in medio scribis, vix dactorem aliquem perfectum, secundum omnes quae ad officium istud requiruntur partes reperiet. Debet enim esse sapiens, discretus, & rerum istarum experientia conspicuus. Ad rectam enim directionem, gubernationemque spiritus, est fundamentum necessarium scientia sit & discretio: si tamen sublimiorum rerum experientia desit, ignorabit in illis quando à Deo conferuntur anima, tam dirigere, magnoque possit illi de rimeto esse &c. Tandem id ipsum omnes SS. Patres, spiritualesque Doctores, ac Magistri, imò & Scholastici proclamant, quorum omnia testimonia nimis longum esset recensere.

§. III.

Aliquando simplices personas esse sapientiores in Mystica Theologia, quam alias in speculatiuis scientijs eruditae ostenditur.

10. **I**mo praedicti Patres & Doctores non solum docent, experientiam ad id esse necessariam, sed etiam laepe personas simplices, & in Scholastica Theologia ineditas sapientiores esse in hac Mystica Theologia, quam alias, quae sine huiusmodi experimeto in speculatiuis scientijs eruditae sunt. Vnde D. Bonau. in prologo de regimine conscientiae, vel fonte vitae ait: Istum ergo librum offero intuentibus, non Philosophis, non mundi sapientibus, nisi magnis Theologiae in finitum questionibus implicatis, sed rudibus, & indoctis, magis Deum diligere, quam multa scire contentibus: non enim disputando, sed agendo scietur ars amandi, arborum autem ea, quae hic continentur ab istis questionarijs, & in omni scientia summis, sed in amore Christi inferioribus, non posse intelligi, vnde nec eis scribere decreui, nisi postpositis, & obliuiscuntis, quae ad mundum pertinent, sed huius conditoris in ardore desiderio maucipati, &c. Id etiam docet de processu Relig. in 7. esp. 16.

11. **E**t D. Bernar. Ierm. 85. in Cant. O quisquis curiosus es scire, quid sit, hoc verbo frui, parum non aures, sed mentem, non docet hoc lingua, sed docet gratia, absconditur à sapientibus, & prudentibus, & reuelatur paruulis, quod idem ipsemet Bernardus docuit loco sup. cit. ex sermone ad fratres de monte Dei. Consonat Gerfon de Mystica Theologia speculatiua consider. 3. Alphabero 64. litera N. ibi: Quia ex his, quae interiorius experientur, & in contemplatiuis perfectius diuina percipiunt, quam multi literati, &c. Similiter citatus Bartholomaeus à Martyribus in 2. p. Compendij, c. 33. §. 3. sic inquit: Hac Mystica sapientia, quam